

BRAND

Anarkistisk tidning sedan 1898, nr 3-4 2005 (42-43), 25kr

G8-rapport

Global Intifada

Anarkism och utbildning

INNEHÅLL BRAND

- 02 **Global Intifada**
Stöduttalande
- 04 **CSN**
Konstiga studiemedel
- 06 **Anarkist och lärare**
Läs och lär
- 08 **Rakel om skolan**
Intervju
- 09 **Folkbildning**
Pridegnistor
- 10 **Kvinnopolitiskt forum**
- 12 **Debatt**
Om förstamaj i Stockholm
- 14 **Naturskolan**
Att finna stigen
- 16 **G8-rapport**
- 20 **Ungdomshuset blir!**
- 21 **Viva Zapata!**
Nya steg i djungeln
- 22 **Kultur**
Bok och film åt folket

Brand: brand@anarkistisktidning.org
Prenumerera: 150 kr/6 nummer,
 pg 478 24 80-0 Brand är gratis för fångar
Adress: Föreningsgatan 28 suite 355,
 211 65 Malmö
Utsvarig angivare: M Wåg
Webb: www.anarkistisktidning.org
Omslag: K-towndemonstrationen 2005,
 foto: Monsun
Tryck: Handmålad i ekonomisk frizon
100% returpapper

Global solidaritet med Global Intifada

DEN SENASTE TIDEN har statens attacker ökat mot den utomparlamentariska vänstern. Varje gång vi flyttar fram våra positioner måste vi vara beredda på en ökad repression. Det är inte märkligt att staten slår tillbaka med tanke på hur vi arbetat under 2000-talet. Det har varit en framgångsrik tid för utomparlamentariska vänstergrupper, där vi visat oss beredda att sätta handling bakom våra ord. Detta har yttrat sig på många olika sätt, i allt från föredrag, stora kampanjer som till exempel flyktigamnestikampanjen till gatukonfrontationer och blockader mot fascister, fritagna djur och sönderslagna pålsaffärer, porrbutiker, nazilägenheter med mera.

Global Intifada

En av de organisationer som utmärkt sig är **Global Intifada** som bland annat utfört attacker mot olika ambassader. De som attackerats är Danmarks ambassad, för deras medverkan i Irakkriget och deras rasistiska flyktigpolitik, Rysslands för sitt krig mot det tjetjenska folket för deras vilja till självstyre och olika mål med israelisk koppling. I slutet av augusti togs fem personer in till förhör av **SÄPO** för att de ansågs ha koppling till gruppen Global Intifada. Samtliga släpptes efter förhöret utom en man som anhölls omedelbart. Dagen efter anhölls också en kvinna som ansågs ha kopplingar till gruppen. Efter en och en halv vecka i häkte släpptes båda, men misstankarna kvarstår. Vi vill visa vår fulla solidaritet med de gripna oavsett om de är skyldiga eller ej. Vad Global Intifada har gjort är att sätta fokus på de konflikter som staterna vägrat ta ställning till. Genom deras aktioner har frågan åter lyfts fram och folk tvingas ta ställning. Det är dessutom en kraftfull markering mot staternas agerande i Irakkriget, Tjetjenien och Palestinakonflikten.

söka utdefiniera oss som ett hot mot samhället, demonisera oss och kalla oss för terrorister. De borgerliga tidningarna är inte sena att hänga på.

Spaltmeter har skrivits om hur vänsterväldet har ökat och likhets-tecken dragits mellan aktionerna från **RAF/Baader-Meinhof** och **Röda Brigadernas** tid, några som enligt **Magnus Norell** vid Totalförsvarets forskningsinstitut också började ganska oskyldigt, som han så fint kallar det.

Aktionerna har kallats för terrorattacker för att skrämma upp folk i dagens terrorhysteri. Den utomparlamentariska vänsterns aktioner är knappast terror, det är riktad politisk praktik, med en samhällsanalys i grunden, som slår mot de intressen som gör allt för att bygga vidare på kapitalets makt. Terror är när aktioner drabbar oskyldiga och det kan ju knappast dessa måltavlor kallas. Terrorattacker är vad de statsmakter, företag och individer utför i ett krig mot oskyldiga, allt för den ekonomiska vinningens skull. För att spä på vår terrorstämpel kan vi ju citera **Ulrike Meinhof**:

–Protest är när jag säger att en sak inte passar mig. Motstånd är när jag hindrar det.

Vi i Brandkollektivet sänder därför vårt fulla stöd till Global Intifada och deras medlemmar, oavsett om de är skyldiga eller ej till vad polisen anklagar dem för. En rörelse som inte stödjer sina fångar är en skenrörelse, det är därför det behövs stödaktioner, stöduttalande och fångsupport för att vi alla ska klara repressionen. Polisen och staten är inte och kommer aldrig att vara på vår sida. Global solidaritet med Global Intifada! ★

Brandkollektivet

www.motkraft.net/gi

BRANDTAL

I DETTA NUMRET dyker vi ner i kunskapens värld, och funderar på hur vi lär oss vad vi vet idag. Socialdemokraternas budskap om kunskaps-samhället rimmar illa med ett CSN som jagar studenter med blåslampa efter återbetalningar. De som i realiteten får råd att utbilda sig är de som redan har pengar och allt fler slutar högskolan utan en chans till jobb på arbetsmarknaden, en arbetsmarknad som verkar vilja stabilisera sig på en konstant hög arbetslöshet.

Skolan betraktas av samhället som en kunskapsportal, en väg till utbildning vi passerar genom innan vuxenlivet. Ord som samhällskunskap, demokratifrämjande och pedagogik låter antyda att skolan finns för att uppfostra medborgarna till aktiva, intresserade varelser, beredda att fatta egna beslut, ta initiativ och dra egna slutsatser. Om vi sedan ifrågasätter samhället, observerar och studerar och kommer fram till att något är fel, att vi behöver alternativ och skapar dem, betraktas de flesta som bråkstakar, missnöjda, eller till och med terrorister.

Många med vänsterpolitisk bakgrund väljer att utbilda sig till lärare med viljan att få barn och vuxna att ifrågasätta och förändra, att ta makten över sitt eget lärande. De sätter sig i en knepig sits, hur kan någon genom att agera ledare samtidigt uppmåna till eget initiativtagande?

DIY-kulturen har alltid funnits, men gått under olika namn. Idag sker demokratiarbete och kunskapsutjämning bland annat i djurrättsrörelsen, antifascistiska grupper, feministrörelsen, arbetsplatskamporganiseringen och andra utomparlamentariska grupper. Genom att dela med oss av våra kunskaper motarbetar vi hierarkier och stärker vårt motstånd.

Vägarna till kunskap är många, och vi kan själva bestämma om vi vill leda eller leda. ★

Revolutionära hälsningar
 Brandkollektivet

CSN - Konsten att ta studiemedel

Lån och bidrag Återbetalning

Den första kontakten med CSN brukar gå ganska smärtfritt, det är den andra kontakten som brukar ge en första förståelse för vad det är för institution du har skapat en livslång kontakt med. Behandlingstiderna, de långa köerna och det krångliga ordbruket skapar inte en särskilt positiv upplevelse.

Kvalificering

Generellt är det inte så svårt att ta lån och bidrag, speciellt inte om du är svenne. Om du är invandrare måste du ha bott och arbetat i Sverige i två år, eller levt med en svensk medborgare i minst två år. CSN kräver även att du har beviljats permanent uppehållstillstånd eller ett femårigt EU/EES-tillstånd. Sitter du på kåken får du bara pengar om du vill plugga på eftergymnasial nivå.

Det krångliga kommer om du inte har läst och gjort allt du ska, oftast måste du ha klarat av minst 75 procent av studierna. De är snällare första året du pluggar, och efter det så kan du få uppskov om du förklarar varför och har en vettig anledning. Kom ihåg att det är knegare som du och jag som sitter i telefonerna och läser ansökningar, oftast har de empati! Om det inte skulle gå vägen kan de kräva att du måste visa att du kan plugga, det vill säga finansiera studierna själv, då blir du "Återkvalificerad".

Utbildningsnivåer

Utbildningar som du kan få pengar för är uppdelade i olika grupper med olika mycket pengar, du måste också använda olika blanketter för att söka. De är sjukt petiga med att det ska vara deras egna papper, så beställ eller leta upp dem.

Potten för grundskole-, gymnasie- och folkhögskoleutbildningar finns i olika versioner baserade på vad du saknar eller har presterat. Det finns

tre potter för grundskola, och för gymnasie och folkhögskola gäller 80 veckor om du har treårig gymnasieutbildning och 120 veckor om du inte har det. På högskola och annan eftergymnasialutbildning är det 240 veckor för alla. CSN hävdar att det är allt, ingen ska ges dispens för längre studier men återigen; de är snälla ibland, ge inte upp.

Pengar att få

En termin brukar vara 20 veckor, om du läser heltid kan du få 2376 kronor i månaden och låna 4540, vilket ger dig det stora beloppet på 6916 kronor att leva på i månaden. Om du känner att det är lite lite, till exempel om du är över 25 och van vid att ha lite mer i utgifter, då finns det möjlighet att LÅNA lite extrapengar, 390 kronor i max 120 veckor. En annan utväg om du är över 25, är att söka tidigt och vara med i det stora CSN-lotteriet! Du har då möjlighet att få "Det högre bidraget" som delas ut till ett fåtal lyckliga. Istället för 2376 får du 5672 kronor i bidrag!

Det finns också något som heter merkostnadslån, om du måste resa med utbildningen, köpa instrument eller liknande. Dessutom ska regeringen ha beslutat innan årsskiftet om ett tilläggsbidrag för alla som har barn under 18 år, om det går igenom kan du få 480 kronor extra för ett barn, och 784 för två barn, i månaden.

Gamla och nya lån

CSN utvecklar nya lånesystem med jämna mellanrum, just nu sker återbetalningar för tre versioner. Det äldsta avslutades 1989 och var väldigt förmånligt, det ersattes med ett nytt som varade från 1989 till 2001. Med detta system betalar du bara tillbaka en summa motsvarande fyra procent av din inkomst varje år. Är det inte avbetalt tills du blir pensionär skrivs det av. Det senaste kallas annuitetslån, mer likt ett banklån men konstigare.

Annuitetslånet

Med det nya studiemedelssystemet är återbetalningen inte längre grundad på inkomst. Alla pengar du lånat ska tillbaka till CSN med ränta oavsett hur mycket pengar du tjänar. Ditt årsbelopp beräknas utifrån storleken på din skuld, den rådande räntan och antalet betalningsår. Det är tänkt att du ska hinna betala av lånet på max 25 år, eller innan du fyllt 60. Vid mindre skulder har du ännu kortare tid på dig. Du får betala lite mindre i början och mer på slutet eftersom CSN räknar med att din lön ska höjas under åren.

På CSNs hemsida kan du göra en simulering för att se hur mycket du får betala per år. Genom att fylla i när du är född, hur mycket du vill låna och under hur lång tid du ska plugga så görs en preliminär beräkning av ditt årsbelopp. Observera att siffrorna

du får är väldigt osäkra! Förändring av räntan och basbeloppen kan ändra siffrorna rätt mycket.

Trygghetsregeln

Det finns möjlighet att få årsbeloppet nedsatt enligt vad som kallas "Trygghetsregeln". Den innebär att om du tjänar väldigt lite pengar, enligt din deklaration, kan du få årsbeloppet nedsatt till fem procent av din årsinkomst. Det här kan du göra i flera år men då ökar samtidigt skulden för de år du har kvar att betala!

Återbetalningen kan delas upp på år, kvartal eller månad men oavsett vad du väljer så kommer räkningarna bara en gång per år. Du måste alltså själv hålla reda på när de ska betalas. Om du missar att betala en räkning så kostar första påminnelsen 150 kr och andra påminnelsen går direkt till kronofogden. Det kan alltså vara smart att betala hela summan en gång per år men om du, som de flesta andra, inte har råd med det så skriv in alla betalningar på en gång hos din internetbank (om du har en sådan) eller använd en almanacka.

Har du lån i både det gamla och nya systemet kommer CSN att förslå att du slår ihop lånen och betalar hela lånesumman enligt nya systemet. Med tanke på hur mycket det nya systemet suger så GÖR DET INTE! Den enda fördelen är att du får EN räkning i stället för två. ★

Lix och Merete

Två åsikter om det nya lånesystemet

Lix om fördelar med att låna

DEN FINA TANKEN med studiemedelssystemet är att alla oavsett ekonomisk situation eller vilken samhällsgrupp du tillhör ska kunna utbilda sig och genom flit och strävan kunna trygga sin och sin avkommas framtid. Nu fungerar det inte riktigt så. Det är fortfarande medel- och överklassen som väljer att utbilda sig. Som det ser ut nu finns ingen bergsäker väg att välja, även om du utbildar dig till civilekonom garanterar det inget arbete. Det är därför alltid riskabelt att sätta sig i skuld. Men fördelen med att låna pengar påminner ändå fortfarande om det som var tanken.

Du kan välja att studera utan att vara beroende av ekonomisk hjälp från rika släktingar eller vänner.

Du kan låna pengar utan att behöva uppge någon säkerhet som en lägenhet eller ett fast jobb som det behövs vid alla andra lån.

Du måste bara vara någorlunda övertygad om att du kommer att få någon slags inkomst i framtiden.

Om du dessutom kommer från ekonomiskt fördelaktiga förhållanden med välbärgade föräldrar som gillar dig och kommer att rädda dig från alla eventuella knipor så kan du låna pengar för att leva ett lyxigt, kravlöst studentliv under några år och oroa dig för följderna sedan.

Du lever bara en gång – det är mycket möjligt att det är värt det.

Merete om nackdelarna

JAG FÖREDRAR ATT inte låna pengar genom det nya systemet för att det innebär en begränsning av min frihet. CSN förutsätter att alla som studerar är ordentliga människor, med ordnade ekonomier och som vet vad de vill bli. En annan stor nackdel är att alla som har svårt för att plugga eller motivera sig och därför inte lyckas uppfylla kraven och/eller hoppar av, kommer att tvingas betala stora summor med hjälp av en kass slavlön. Det nya systemet hjälper alltså inte till med att utjämna klassklyftor i vårt samhälle, varken genom att få fler att plugga eller genom deras sätt att sabba folks ekonomier efter studierna. CSN och staten förväntar sig bra och ordnade medborgare, de ställer krav på dig och förväntar sig saker.

Att du vet vad du ska bli, och förhoppningsvis att du har hela din framtid utstakad framför dig.

Att du är peppad på att jobba och tjäna pengar.

Det blir inget flummeri och slackerliv, resa jorden runt på obestämd tid kan vara ett problem. Om du inte vill inleda ett långt förhållande med Kronofogden och slippa stå på kontrakt och sänt.

Det jobbiga med att inte ta lån blir ju att du måste fixa fram pengar själv, jobba ihop dem, spela på casino och internet eller arva pengar, du kan ju alltid råna någon också.

Vet DU hur din framtid ser ut om, låt oss säga, åtta år? ★

Anarkist och lärare – en omöjlig kombination?

När makt i hög grad utövas genom skapande av lydnad och samtycke

JAG HAR LAGT MÄRKE TILL att uppseende- väckande många anarkister i min bekant- skapskrets har valt att bli lärare, inklu- sive jag själv. Vi är allt från förskolelärare till universitetslärare. Vi jobbar med små barn, med ungdomar och med vuxna. Jag kan tycka att detta yrkesval är ganska märkligt för en anarkist. Ska jag vara riktigt självkritisk så skulle jag kunna betrakta detta yrke på liknande sätt som polisyrket: en nyckelroll i samhället för lydnad, disciplinering, bestraffning, för- tryck och upprätthållande av olika maktstrukturer. Att välja att bli lärare för att förändra samhället skulle kunna, om jag hårdtrar det, vara jämförbart med att välja att bli polis för att förändra samhället. Ganska crazy. Men jag antar att anarkister som valt läraryr- ket tänker annorlunda kring detta, att det på något sätt finns ett frihetligt syfte med vårt arbete.

Men varför har så många anarkister valt att gå in i skolsystemet och vad kan jag som lärare göra för att motverka för- tryck och dominans? Hur kan jag främja jämlikhet i lärandet? Är det överhuvud- taget möjligt att verka inom skolsystemet utan att bli en del av de förtryckande strukturer som i hög utsträckning utgör grund för verksamheten i skolan? Dessa frågor grubblar jag mycket över i mitt arbete som lärare och jag har ställts inför många situationer där jag har känt att jag har gett mig in i ett system som känns väl- digt svårt att rubba. Jag har även hamnat i undervisningssituationer där jag har blivit delaktig i eller inte lyckats stoppa återska- pandet av rasism, sexism, homofobi, klass-, ålders- och handikappförtryck. Exakt det som jag på alla sätt vill motverka!

Motarbetar självständighet

När jag pratar med folk om deras erfä- renheter från skolan får jag höra många förfärliga historier om lärares kränkning- ar som satt spår för livet. Dessa negativa upplevelser av skolan är vanliga oavsett ålder, kön och nationalitet. Skolan har fått många av oss att känna oss dumma och värdelösa, fått folk att tro att dom är

ointelligenta och absolut inte kan räkna matte, sjunga eller spela brännboll, fått folk att tappa sin nyfikenhet och förlora sitt intresse för samhället och omvärlden, eftersom lärande och kunskap inte är till för dem. Inte minst skapar skolsystemet på många sätt osjälvständighet, anpass- ning, normalitet och motverkar kritiskt tänkande.

Det finns också en annan sida av saken. Inom skolans värld har också många mött lärare som har visat verklig respekt för

”Klart är att vi lärare som har varit aktiva inom olika frihetliga rörelser har stor nyt- ta av all den folkbildning som vi har tagit del av i det politiska arbetet.”

sina elever, som har haft ett brinnande intresse för sina ämnen och för lärandet och generöst delat med sig av sitt kun- nande. Lärare som har varit samhällskri- tiskt engagerade och stått på elevernas sida, även de som vuxenvärlden i övrigt har gett upp hoppet om. Lärare som har gått emot mycket av förtrycket och gjort stor skillnad i folks liv, väckt folks intresse för meningsfullt lärande och kritiskt tän- kande. I en tid när makt i hög grad utövas genom skapande av lydnad och samtycke, genom kontroll över människors medve- tande och verklighetsuppfattningar kan- ske det är av avgörande betydelse att ge sig in i skolsystemet och på detta sätt försöka utgöra en motkraft?

Aktivistbakgrund ger bra redskap

Klart är att vi lärare som har varit aktiva inom olika frihetliga rörelser har stor nytta av all den folkbildning som vi har tagit del av i det politiska arbe- tet. Erfarenheter av aktivisters kollektiva, icke-hierarkiska lärande och självbild- ning, av kunskapsutjämning och ”do it yourself”-inställning ger oss väldigt bra redskap för skapandet av mer jämlika lärandemiljöer. Allt det lärande som pågår på gräsrotsnivå inom våra rörelser är otro- ligt imponerande! Våra rörelseers kunska- per om exempelvis olika maktstrukturer,

om förtrycksamverkan och om kollektivt arbete är en stor tillgång i arbetet inom skolan. Men tyvärr är glappet ofta väl- digt stort mellan en frihetlig maktanalys och den verklighetsuppfattning jag måste förhålla mig till i skolan. Jag tvingas ofta att kompromissa med helt andra sam- hållsperspektiv. Nedan tar jag upp ett sätt att föra in makt- och konfliktperspektiv i skolarbetet.

Jämlikhetsträvandet

Inom skolvärlden idag pratas det mycket om ”mång- fald” och ”mångkultur”. Det är slående att det i vissa sammanhang fortfarande till stor del handlar om att göra ”invandrare” exotiska och pittoreska på olika sätt, om att laga konstiga maträt- ter och sticka ner en liten nationsflagga i maten. Det handlar om folkdräkter, musik och dans. Och sänt skulle väl kunna vara kul ibland, men att göra ”de andra” exotiska är alltid ett proble- m. Det är i själva verket en ytterligare slags exploatering och en förstärkning av ojämlikhet snarare än att skapa jäm- likhet. När detta blir hela innebörden av mångkultur har man verkligen inte kom- mit särskilt långt i jämlikhetssträvandet i skolan. Tvärtom.

Begreppet ”mångkultur” används allt mer i dagligt språkbruk för att beteck- na fler skillnader mellan människor än etnicitet, till exempel kön och klass. Jag vill argumentera för att plocka in ett makt- och konfliktperspektiv i talet om ”det mångkulturella” i skolan. Vi måste synliggöra att mångkultur inte handlar om trivsamma samkväm. Det handlar om makt, om att upplösa kulturell dominans och marginalisering. Det handlar om att ifrågasätta det som utgör normen.

Problematisera normer

Det som kan kallas för olika ”kultu- rer” är inte något specifikt, bestämt och enhetligt. Kulturer är aldrig homogena, stabila eller renodlade, de är alltid en blandning i mötet mellan olika skillnader, alltid i förändring. Maktaspekten finns alltid med i förståelsen av kulturer. Ideal

om ”mångfald” och ”mångkulturell undervisning” bör innefatta skill- nader med avseende på minst fem maktstrukturer i samhället: klass, kön, etnicitet, sexuell läggning och handikapp. Dessa kan inte förstås och analyseras endimensionellt som separata strukturer utan i talet om ”det mångkulturella” måste det också finnas en flerdimensionell analys av dessa olika maktstrukturer. Risker är annars att vi förenklar och generaliserar och skapar stereotyper. Enskilda individer och grupper är inte endimensionella utan genomkorsas av många olika skillnader som är beroende av varandra.

En radikal ”mångkulturell” pedagogik innebär att ständigt granska och förändra alla situationer där elever kan marginaliseras och exklu- deras på grund av kön, klass, etnicitet, sexuell läggning och handikapp. Det innebär också att problematisera och synliggöra dessa former av förtryck i undervisningen, framför allt genom att ifrågasätta ”det normala”. Heterosexualitet får inte tas för givet och ses som självklart i undervisningen. ”Svenskheten” som norm måste ifrågasättas. Många olika verkligheter måste synliggöras och respekteras. Lokaler, under- visningsmaterial och metoder måste göras tillgängliga och anpassas även till människor med olika funktionshinder.

Detta kan vara självklara ideologiska utgångspunkter för oss inom den frihetliga rörelsen (fast vi har fortfarande mycket att rätta till även inom våra miljöer!), men inom skolsystemet, i förskolan, i grundsko- lan, i gymnasiet, i olika vuxenutbildningar och inom universitetet är detta perspektiv på mångkulturell undervisning allt annat än självklart. Alla frihetliga som har med skolan att göra, oavsett om du jobbar eller pluggar, kan göra en stor insats genom att föra in dessa perspektiv i den skolmiljö där du själv befinner sig. ★

100 ÅR I BRAND

För drygt hundra år sedan beviljade Stockholms läns landsting anslag till bekämpandet av lös- driveriet. Detta anslag gick ut på att den ”fjär- dingsman eller af fattigvårdsstyrelse antagen tillsyningsman i ock för uppsikt öfver bettlare och lösdrifvare, som griper en lösdrifvare och inställer honom till förhör inför ortens krono- fogde eller länsman, erhåller, om den infånga- de befinnes kunna för lösdrifveri varnas eller häktas, för detta sitt välförhållande och nit om det allmänna bästa en belöning af 10 kr”.

Om dessa mer än cyniska Judas-skottpän- ningar skrev Semper idem en artikel i Brand nummer 7 1905. Artikelförfattaren skriver om faran att oskyldig drabbas av fjärdings- och tillsyningsmännens jakt efter en extra inkomst. Myndigheternas vilja att upprätthålla sitt goda anseende kan också leda till att oskyl- diga drabbas. Att ankla någon oskyldig för lösdriveri skulle innebära en rättskränkning och för att ”ej sådan blunder skola komma i dagen (...)hällre må den fredlige arbetssökan- des antecedenia och nuvarande belägenhet omformas till en lämplig bakgrund för en lösdrifvarvarning”.

Semper idem fortsätter ”denna form för lösdrifveriets bekämpande bör ej få fortfa- ra. Den kränker den mänskliga solidaritetens och samhällsanständighetens enklaste fodringar, den tubbar de lägre samhällsorganen att för snöd vinnings skull socialt krossa mindre välklädda personer, hvars yttre förhållanden synes dem vara sådana att de ej skola kunna värna om sin rätt, den driver till maktmissbruk och trakasserier och kommer vederbörande att ej beakta den i lagen fastställda skyldighe- ten att bereda lösdrifvare utväg till arbete”.

Nu, hundra år senare, har borgarna kom- mit överens om en politik som ännu en gång slår hårt emot de som inte arbetar. Tanken är att sysselsättningen ska höjas genom att bland annat sänka a-kassan och försämrta sjukför- säkringen. Synen på dem som inte arbetar blir tydlig –att de är lata snyltare som inte gör rätt för sig. Återigen finns faran att oskyldiga drab- bas – denna gång av politikernas jakt efter en extra inkomst. Istället för att få fler att arbeta kan konsekvensen snarare bli så att den driver ut människor på gatan igen. ★

I skolan är dom snälla
och jag har många
kompisar och jag
är jätte glad här
Då hinner jag och
min bestis Anna

Rakel och jag bestämde träff i början av augusti, vi skulle träffas bara vi två och prata om hur det var att vara snart åtta år och gå i skolan. Det var mycket viktigt för henne att det bara var vi inblandade, att hon var stor nog att bestämma egna möten och ta ansvar för ett avtal.

Vi träffas hemma hos Rakel, hon har sett till att de mindre barnen inte kommer att störa oss, och hon visar mig runt i sitt fina rum. Hon är speciellt nöjd med sin vagn med hästar, som jag gissar är till barbiedockor, men det allra bästa är den livs levande kattungen! Vi sätter oss ner och går igenom detaljerna, bland annat lovar jag att läsa upp allt jag skrivit ner när vi är klara, så att det inte blir några missförstånd.

Du ska börja tvåan nu eller hur?

-Ja, fast det blir samma klass, eller nästan. Det blir åtta nya nollor, tror jag i alla fall, och så är ettorna åtta stycken och vi tvåor är åtta stycken. Då är vi... vänta lite... Ja, 24 stycken i klassen tror jag, säger Rakel efter lite klurig huvudräkning.

Hur kommer det att kännas då, att vara äldst? Och hur var det att vara yngst?

-Det ska bli roligt att vara äldst, men det var roligt att vara nolla också. Jag hade två faddrar, en från ettan och en tvåa. Vi var bra kompisar, det är tråkigt att de ska gå i en annan byggnad nu.

Blir det stor skillnad mellan nollan och tvåan tror du?

-Ja, vi var mycket lediga i nollan, då kunde vi leka eller jobba med uppgifter om vi ville. I tvåan blir det nog inga lediga stunder, men det gör inte så mycket, jag jobbade ändå mycket i nollan.

Vad är roligast i skolan, och tråkigast?

-Matte! Det är mitt bästa ämne. Hm, vad som är tråkigt... inget, eller jo; när det ringer in och rasten är slut. Det är ganska ofta som vi kommer ut sent... vi är lite långsamma med att klä på oss.

Men att gå i skola då, vad är bra med skolan?

-Att lära sig läsa, räkna och matte också. Fast det kan jag ju nu. Så nu sysslar vi mest med höga tal och så. Inget är dåligt, allt är roligt. Ibland så blir det ju stökigt på bänken... men det är ju faktiskt ganska roligt att städa.

Läxor då?

-Det går bra, ganska mycket läxor.

Måste dina föräldrar påminna dig att göra dem?

-Nej det sköter jag själv, kommer oftast ihåg dem.

Hur umgås ni i klassen då, leker ni allihop?

-Vi leker alla tjejer i tvåan, plus några av de som blir ettor nu. Vi träffas utanför skolan också, kanske två eller fyra stycken, vi hittar på mycket.

Killarna då, är inte de med?

-Nej, de är snälla och så, men vi är så många tjejer redan att de, ja... det blir för många då, vi behöver inga killar. Dessutom leker de andra lekar.

Vad har det bästa med sommarlovet varit då?

-Att åka till Gotland. Det fanns ett ställe där med 100 sorters glass! Eller kanske till och med tusen... De godaste sorterna var polkagris och mintglass med choklad. Jag åt tre glassar där! ★

Pedagoger och folkbildning

VÄRT ATT NOTERA kan vara att många av våra kämpande, revolutionära kvinnor har ägnat sig åt just pedagogik. Anledningen till det kan ju ha många orsaker, men som på många andra ställen i historien kan det ju handla om att de hamnat i skuggan av större mäns politiska arbete. Självklart finns det båda många kvinnor och män som ägnat sig åt att utveckla olika pedagogiker och fört debatter runt utbildning, men vi väljer här att presentera endast ett fåtal, alla kvinnor som varit ekonomiskt självständiga under sin levnad.

Mary Wollstonecraft, 1759-1797, England.

Kvinnan bakom "Frankenstein" levde under 1700-talet, en tid som precis började se barn som just barn och inte bara vuxna miniatyrer. Uppvuxen i en borgerlig miljö var hon ändå en radikal samhällskritiker, kvinnokämpe och litterär person. Hon sa att samundervisning för båda könen var det enda ett jämlikt samhälle borde vara intresserat av.

Clara Zetkin, 1857-1933, Tyskland.

Hon började jobba som guvernant i en tid då läraryrket var stängt för kvinnor, men fick inte behålla jobben några längre tider eftersom hon uttryckte sina politiska åsikter för öppet. Jobbade revolutionärt hela livet och var redaktör för en kvinnotidskrift. Clara hade en övergripande syn på uppfostran, utbildning och lärande och tyckte att samhället bär ansvaret för barns uppfostran, något som i realiteten skulle frigöra kvinnan mer från hemmet och ge henne chans till egen ekonomisk försörjning. Hon trodde på människors bildningsförmåga och såg utbildning som ett vapen i klasskampen.

Nadezjda Krupskaja, 1869-1939, Ryssland.

Barn skulle få vara barn och lära sig genom lekar, utflykter, föreläsningar och berättelser istället för att sitta stilla i en skolbänk och lära sig genom en bok. I en tid när bara överklassens barn gick i skola, ville hon bryta ner skolan och bygga upp den igen för att göra den demokratisk och tillgänglig för alla samhällsklasser. Nadezjda arbetade mycket med studiecirklar för att hjälpa arbetare på fabriker i St Petersburg att lära sig läsa, samt jobbade med fokus på folkbildning.

Pride

Warszawa

En demonstration för homosexuellas rättigheter i Warszawa stötte för andra året i rad på motstånd. Borgmästaren, Lech Kaczynski, blev förra året tårtad för beslutet att förbjuda demon. I år var hans argument att "det inte vore rätt att ha demonstrationer som stöd för en viss sexuell läggning". Viceborgmästaren kallade de homosexuella för ogräs på tv och sa även att ingen skulle beröva dem några rättigheter om de bara stannade hemma och höll tyst. Samtidigt som pridedemonstrationen förbjöds, tilläts flera mindre motdemonstrationer, ordnade av Młodzież Wszechpolska - en ungdomsgrupp till ett högerextremt, katolskt parti. Pridedemonstrationen bestämde sig för att gå trots förbudet och över 2000 personer deltog, något som positivt överraskade organisatörerna. Genomslaget i media blev litet, fokus låg på faran i att den polska familjen nu var hotad.★

Bukarest

Slutligen fick Pridedemon i Bukarest tillstånd. Runt 400 personer deltog, lika många deltog i en motdemonstration. Flera nazister blev gripna för att ha attackerat demonstrationen. Arrangörerna ser det som lyckat, trots attackerna, för fler personer deltog än för några år sedan när det var Pride i Serbien, ett Pride som fick avbrytas på grund av alla attacker mot den.★

Riga

Pride i Lettland blev först förbjudet, men efter ett överklagande i domstol fick de tillstånd. Runt 30-50 personer deltog i paraden som omgärdades av motdemonstranter, trots (eller på grund av) att flera deltagare var aktiva kristna och paraden skulle gå till kyrkan.★

Tillgång och efterfrågan på varor

Objektifieringen av kvinnor ger män mer handlingsutrymme

Det senaste halvåret har uttryck som "sexualiseringen av det offentliga rummet" och "objektifieringen av kvinnor" cirkulerat i den offentliga debatten och i samhället i stort, till exempel genom Feministiskt Initiativ och regeringens Flicka-kampanj. Men de tappar bort den ekonomiska grunden. De bär vägen för en diskussion om "de dumma" - media, reklamare, sexistsvin et c. Frågan om varför eller vem som tjänar på det faller helt bort.

Bytesvärde och bruksvärde

Det är nödvändigt att diskutera sexualiseringen av det offentliga rummet, men varje sådan diskussion måste vara förankrad i ett sammanhang. När vi ifrågasätter och problematiserar måste vi se bortom den dagsaktuella frågan så att vi kan hitta kampmetoder som pekar framåt och inte bara till förbud. Vi vill fokusera på att sexualiseringen är en del av den patriarkala kapitalismen och visa på ett helhetsperspektiv. Den kampen som förs av många feminister har en ekonomisk bas, den handlar inte bara om sexism. Sexismen är en aspekt av flera andra och den fyller en viktig funktion i objektifieringen/varufieringen av kvinnor.

I alla samhällen sker ett utbyte av varor mellan människor. Det vill säga

att varan kan vara en stol, mat eller att hjälpa någon med en trasslig relation. Varje vara har både ett bytesvärde och ett bruksvärde. Bruksvärdet är din egen nytta av varan medan bytesvärdet bestäms av marknaden. Det som har ett bruksvärde för dig kan alltså ha ett bytesvärde för någon annan. Varan arbetskraft byts till exempel mot pengar som i sin tur byts mot andra varor. I dagens ekonomiska system är det här bytet ojämnt. Problemet blir att även personliga relationer fördunklas genom att samhället slutar se människan som tillverkat varan, den sociala relationen, och i stället ser till vad varan personen bär på är värd. Bytet blir därför av allt större betydelse. För att kunna göra ett bra byte krävs det att du har ett högre värde än den du byter med.

Ett parförhållande är på så sätt också en bytesrelation där mannen har ett högre värde. Mannen kan därför göra byten han tjänar på, han kan byta sin status som man mot att kunna slappa framför TVn istället för att laga mat. Även sådant som "sexualiseringen av det offentliga rummet" är något som den enskilde mannen drar nytta av eftersom kvinnan som vara i samhället gör att bytet i hemmet blir än mer ojämnt. Utanför hemmet kan han dra nytta av sexualiseringen genom att inte se kvinnor som subjekt som måste tas på allvar. Han kan därför lättare tillskansa sig ett dragligare liv på kvinnors bekostnad.

Osynliggörande av orsakerna

När sexualiseringen av rummet diskuteras i ett lösryckt sammanhang oskadliggörs därför den feministiska kampen. Begreppen används utan förklaring av orsak och konsekvens, den ekonomiska verkligheten. Problemet lämnas oförklarat och framstår som en kamp om idéer. Förstås inte grunden kan det vara svårt att förstå varför det fortsätter att återskapas, men verkligheten är att det alltid finns någon som tjänar på varufieringen av kvinnokroppen. Att lyfta ut denna aspekt ur sitt sammanhang kan leda till en falsk uppdelning mellan psy-

kologisk/ideologisk sexualisering å ena sidan och den ekonomiska verkligheten å andra. Då blir det ekonomiska något mystiskt och ogreppbart istället för vad det egentligen är, sociala relationer.

"Vågra kallas hora"-kampanjen är ett exempel på hur en feministisk kamp tappar bort grundorsaken och börjar fokusera på ett symptom. Ordet hora ska symbolisera allt som är "dåligt" och genom att förbjuda ordet så ska problemet också försvinna. Ingen frågar varför, eller diskuterar prostitutionen som någonting verkligt som påverkar alla kvinnor. Hos alla kvinnor finns en möjlighet att prostituera sig. Kvinnor blir varor, vars kroppar får ett värde i sig och kan bytas mot någonting annat. Män som kallar kvinnor hora gör kvinnan till en vara. Det speglar en verklighet där kvinnors kroppar köps och säljs. Prostitutionen och horan är den yttersta formen av varufieringen. Horan är bärare av en kropp som någon annan bestämmer värdet på. I samma sekund som en kvinna byter sin kropp mot pengar, blir kroppen en vara som någon annan får nytta av. Hennes egen kontroll över kroppen och möjlighet att använda den försvinner. Detta byte gäller även på andra sätt och på andra platser än bara bordellen. Vad vi aldrig får glömma är att kvinnan själv inte bestämmer värdet på sin kropp - det avgörs på en marknad. Det ojämlika bytet av värden är centralt och avgörande för kapitalismen.

Statens relation till feminism

Den aktiva feministiska kampen har tvingat fram en diskussion, de etablerade partierna måste därför ta hänsyn till och förhålla sig till feminismen. Att Marita Ulvskog startade "Feministas" är ett exempel på hur makten svarar mot ett reellt hot. I dag är det få som inte skulle skriva under på att de vill leva i ett jämställt samhälle, det är en effekt av den kvinnokamp som har skett och som ständigt är närvarande.

Lika lätt som det är att hålla med om jämställdhet är det att oskadliggöra den. Statsmakten kan inte längre prata om klasskamp utan att det skorrar falskt,

men makten har ett behov av att verka ha en gräsrotsrörelse som kan ge "politiken" ett innehåll. Nu har turen kommit till feminismen. Men det är inte vilken feminism som helst, naturligtvis. Det är de feministiska termerna som inte leder till någon förändring och som inte kräver något i aktionsväg. De feminister som vill mer än kvotering i styrelser förskjuts och knuffas undan. Kvar blir den systembevarande feminismen.

De framsteg som gjorts på grund av feministisk kamp är positiva samtidigt som vi hela tiden ser att feminismen riskerar att sugas upp och oskadliggöras om vi inte utvecklar den. Vi anser att den feministiska kampen är en nödvän-

dig del av kampen mot kapitalet, för att inte göra feminismen ofarlig måste vi länka ihop kamperna med varandra.

Ett sätt att göra det på är att se objektifieringen/varufieringen ur ett helhetsperspektiv och hur det synliga och osynliga motståndet ständigt är närvarande när vi på olika sätt motsätter oss och undviker bytesakten, genom att vi sjukskriver oss, vägrar tvåsamheten, hemarbetet, snor eller plankar och så vidare. Vi är alla det aktiva subjektet. Vi skapar inte bara värde - vi skapar utvecklingen.

Kvinnopolitiskt forum är en kvinnoseparatistisk öppen studiegrupp med utåtriktad praktisk verksamhet

som seminarier, flygbladsutdelningar, feministiska undersökningar och studiecirklar. Vill du aktivera dig eller bara komma i kontakt med oss, maila oss eller kolla vår blog. ★

Kvinnopolitiskt Forum

kvinnopolitisktforum@hotmail.com
<http://kvinnopolitisktforum.blogspot.com/>

Emma sa Om utbildningssystemet

UNDER SOMMAREN har jag läst ur Emma Goldmans självbiografiska böcker "Living my life". När jag fick veta att temat för detta nummer av Brand var utbildning så började jag leta upp vad Emma Goldman sa om utbildning. Jag tänkte dela med mig av utdrag och citat kring hennes åsikter om utbildningssystemet från Living my life och andra böcker om Emma Goldman.

Själv var Emma som barn ingen exemplarisk elev. Bland annat brukade hon placera knappnålar i sin religionslärares stoldyna och lägga sniglar i hans rockfickor. Hon gjorde det för att hämnas för att han slog eleverna på fingrarna med en linjal. Geografiläraren brukade tafs på tjejrna i klassen och hotade dem med avstängning om de berättade, när Emma blev utsatt berättade hon för en doktor om vad som hänt. Efter en vecka var geografiläraren borta. De sa att han rest bort. Hennes religionslärare vägrade ge henne godkänt i betyget "good character" och därför fick hon inte läsa på gymnasiet som hon helst ville. Inför hela klassen sa läraren att hon var ett hemskt barn som skulle bli en dålig kvinna och ett hot för samhället som vuxen. (ur Living my life).

Vad jag förstår så hade Emma själv lärt sig mest av människor hon stött på utanför skolsystemet. Det kanske till viss del förklarar hennes negativa inställning; "Folkskolan är en barack där människans tanke drillas och manipuleras till underkastelse under sociala och moraliska spöken, så att den skall passa in i vårt system

av exploatering och förtryck". Den så kallade utbildningen är inget annat än "systematisk indoktrinering till underdånighet" som "förvandlar livet till en förnedrande jakt på yttre ting, egendom, social prestige och makt."

Hon sa också att "Människans intellekt har alltid förvanskats av vanor och traditioner och av en falsk och perverterad utbildning i de maktägandes intresse. Med andra ord: av staten och de härskande klasserna. /.../ Ingen regering kan existera utan folkets samtycke. Konstitutionalism och demokrati är de moderna formerna för det påstådda samtycket; ett samtycke den så kallade undervisningen har inympat och indoktrinerat, inte bara i skolan utan i hemmet, i kyrkan och på alla livets områden. Detta samtycke är grundat på tron på auktoritetens nödvändighet". Ur Den dansande agitatorn

Efter revolutionen i Ryssland reste Emma dit i två år. Hon blev besviken över det hon såg och upplevde. En ny exploaterande makt hade ersatt den gamla och hon skrev såhär:

"Staten det vill säga alla stater, söker alltid att skaffa sig monopol på undervisningen för att genom denna nå sina egna avsikter. /.../ Jag vet en professor i sociologi och litteratur, en utmärkt lärare och revolutionär, som avskedades från Moskvans universitet endast därför att han uppmuntrade sina elever till mera kritiska studier. Han var bara ett exempel bland många, då icke kommunistiska intellektuella, som av ena eller andra orsaken sys-

tematiskt förföljdes och till slut fördrevs från de bolsjevistiska institutionerna. De kommunistiska 'cellerna' i varje skolklass skapade en atmosfär av misstro och spionage i vilken undervisningsarbetet fullständigt förkvävdes. /.../ All undervisning är värdelös om den inte ger eleverna tillfälle till att göra jämförelser och att kritiskt granska uppgifterna." Ur Mina två år i Ryssland. Även om vi lever i en annan tid är Emmas ord i denna sista mening minst lika aktuella. ★

Josefine

Emma Goldman (1869-1941) var aktiv anarkist från Ryssland som under många år befann sig i USA och agiterade bland annat för arbetarnas rättigheter och rätten till preventivmedel.

Lugn - till vilket pris?

Det här är en redogörelse för våra upplevelser av och tankar kring Peppbrigadens förstamajfest. Vi hoppas att den kommer att uppfattas som den konstruktiva kritik den är menad som.

Det finns många viktiga frågeställningar att ta itu med i förberedandet av framtida aktioner som syftar till att skapa ett verkligt offentligt utrymme. Ett offentligt utrymme är inte bara en plats där alla får vara, olika utestängningsmekanismer finns även på gatu/parkfester, lika mycket som på t-centralen. Vår ambition måste alltså vara att skapa en ny sorts gemensamhet, ett utrymme som bygger på aktivt deltagande och skapande av de som deltar.

Under tidigare års gatufester har vi sett att deltagarna efter en viss tid börjat röra sig utanför området för själva festens början. Detta har varit en följd av många faktorer, lika mycket folks spontana infall som polisens agerande, men i år fanns det en tydlig riktning som pekades ut av och förklarades av festledningen. Det är inte i sig fel att ha en tydlig ledning för en viss händelse, men ska gruppen leda så ska de vara på väg någonstans och om gruppen minskar möjligheterna för aktivt deltagande av alla och envar så bör de ha en tydlig anledning till varför de gör det. Den här festen var annorlunda från tidigare gatufester. Det var också meningen.

Att skapa en fest

Tonvikten låg på själva festen, mycket tid och kraft las ner på att mobilisera en mängd kända och okända artister till festen. De spred klistermärken som talade om vilka som skulle framträda, men inte varför de ordnade en gatufest eller varför den ägde rum just den Förstamaj. Annorlunda var synen på de människor som kom på festen. De förväntades vara konsumenter av det program som förberetts och inte som tidigare år aktiva deltagare. Peppbrigaden ville visa att anarkister kan genomföra en lugn fest. Och det gick ju vägen. Och det kom mycket folk.

Mellan fem- och tiotusen besökare talas det om. Peppbrigaden tycks resonera i termer av att om de ordnar en fest till vilken så många människor kommer så neutraliserar det all kritik som kommer från människor som så att säga INTE ordnade en fest med så många besökare den dagen. Detta är ett osynliggörande såväl av det arbete som lagts ned av kamrater på tidigare års fester, som i sig utgjort ett underlag för det sätt på vilket festerna har växt år för år. Men ännu viktigare, det osynliggör att festerna existerar i en historia och i ett politiskt sammanhang. De människor som besöker en fest har förväntningar och önskingar som baserar sig delvis på de fester de tidigare deltagit i eller hört talas om, dels den information som vi lyckats sprida om årets fest, samt deras helt egen idé om vad festen ska handla om. Om temat för tidigare års fester varit olika typer av sociala konflikter så var årets tema social fred.

En villkorslös fred därtill, polisen fick vandra fritt genom festen som hölls i ett avskilt område där ingen av de som har ett intresse i att lugnet bevaras någonsin behövde oroa sig för att en krossad ruta skulle avslöja de sprickor som finns i samförståndet mellan de intressen som existerar i en stad.

På Peppbrigadens klistermärken stod det gatu- och parkfest, men i år förkunnade konferencieren från scenen att ”ni får sluta puttas, annars måste polisen komma in och göra sitt jobb”. Fokus har skiftat. De gav inget utrymme till sociala konflikter. Själva påståendet att polisens agerande är en naturlig och tvungen följd av ohörsamhet legitimerar vilken polisinsats som helst, det är så kvällstidningarna resonerar, men vi har alltid försökt ha en analys av de maktförhållanden som döljs bakom polisens repression. Nu var denna analys helt borta, ”Om någon knuffas, då måste polisen göra sitt jobb”.

Polisen har bytt koncept

Massiv närvaro av ”mingelpoliser” med hjälmarna hängande vid höften, civilpoliser, piketpoliser, ridande poliser och hundpatruller – gatorna några kvarter bort såg ut som förläggningar. Därtill var alla Jackorna på stan samlade i parken. Allt som allt var mellan fyra- och sexhundra poliser i tjänst den kvällen. Syftet var att kväsa

varje tillstymmelse till uppror. Hur ska vi bemöta det? Hade det varit vattenfestivalen så hade vi upprörts över den totala kontrollen, ska vi bara acceptera den på våra egna aktioner?

Är det vår uppgift att propagera för lugn? Varför då? Är tidigare års ”barn- och ungdomskravaller” problemet? Rör det sig i så fall om ett problem vi har formulerat eller en formulering vi övertagit från media? Vi får känslan av att peppbrigaden vill träda i dialog med någon, och denna någon har bestämda ideér om hur en gatufest går till och hur anarkister beter sig. Dessa ideér ska vederläggas och sen ska någon typ av förtroende uppstå. Men om denna någon är ordningsmakten, borgerlig media eller kort och gott borgarklassen; vari ligger då vårt intresse i att föra en dialog? Ska vi bevisa att också vi kan vara delaktiga i ett lugn och i en social fred? Vi är väl alla överens att om lugnet innebär att ojämlikheten består och exploatering fortsätter, då är det ett misslyckande från vår sida. Därmed inte sagt att tidigare års kravaller är ett mål i sig. De är ett uttryck för en reell konflikt som existerar i vårt samhälle, och den konflikten kan bara dämpas genom att vi får vad vi vill ha. Det får vi inte genom att vara det duktiga barnet i ett misslyckat äktenskap mellan klasserna.

Säkerhet skapar vi alla

Den meningen känns som en logisk fortsättning på den anarkistiska tanken om Frihet under ansvar. Peppbrigaden lyckades skapa en stor parkfest med enormt många besökare, grym musik, korta politiska appeller och god mat. Var det då en lyckad aktion? Vad var det vi gemensamt skapade?

Många människor vittnade om en sexistisk stämning, grabbiga tillrop och trakasserier av enskilda kvinnor - det här är en miljö många kvinnor undviker. Övervakningen inne i parken var omfattande - även det en miljö många undviker.

Festen förlöpte inte lugnt för alla

Vi rörde oss på ockuperat område. Vi såg hur folk drogs ut ibland träden för att visiteras efter droger och hur andra greps vid utpasseringen för att ha ifrågasatt det

brutala omhändertagandet av personer som redan låg på marken med två poliser sittande på ryggen. Fingrar och ben böjdes upp för att personerna uppgavs ha varit våldsamma. Vi agerade medborgarvittnen och avvisades då hårdhänt av polisen. Tre kvinnor blev tillsagda att ”rotera” när de hade haft synpunkter på myndighetsutövandet.

Vi delar inga intressen med polismakten. De är ett konkret hot mot oss som

”Om temat för tidigare års fester varit olika typer av sociala konflikter så var årets tema social fred. En villkorslös fred därtill.”

individer och som kollektiv. Det är inte de vi vänder oss till för att hålla säkerheten på våra aktioner.

Peppbrigaden har bland annat ”Frihet under ansvar” som paroll. Blir det en till fest borde ”Säkerhet skapar vi alla” vara en ledstjärna för den. Säkerheten måste omfatta mer än bara ljudbilen. Tidigare år har banderoller utgjort de yttre gränserna för gatufesterna. Festen i parken kunde inte avgränsas på samma sätt, vilket fick till följd att det vimlade av poliser. Vid utpasseringskontrollen hade det behövts rörliga solidaritesgrupper som kunnat agera medborgarvittnen, dokumentera övergrepp, upplysa folk om deras rättig-

heter och ta de omhändertagnas namn och personnummer.

Solidaritetsarbete är ett ansvar arrangörer har gentemot alla som kommer på en gatufest. Det är ingen nyhet att många människor har gripits och misshandlats av polis i samband med gatufester. Att inte ha en beredskap för det är vårdslöst. Då behöver vi inte heller hålla på principen att inte söka polistillstånd.

Till sist vill vi bara poängtera att vi liksom alla andra tycker om en schysst fest, men vår kritik bygger på vetskapen att vi genom långt och hårt arbete byggt upp en mobilisering till gatufester dit vi kan dra tusentals människor. Det, liksom festerna är något vi skapar tillsammans; därför är invändningen ”gör det bättre själv” ett missförstånd. Vi gör allting tillsammans och det är med den förståelsen vi vill att den här kritiken mottages. Så de frågor vi till sist måste ställa oss själva är vad som uppnåddes i år, vi vill alla ha något mer än bara en bra spelning eller god mat. Vi vill ha allt. Än så länge finns det ingen anledning att självmant nöja oss med mindre.

Med förhoppningar om en riktig fest, som aldrig tar slut.★

Anarkister & Autonoma

Brand har kontaktat Peppbrigaden som gärna vill fortsätta diskussionen. Tyvärr hann de inte svara i detta nummer..

Att finna stigen

Naturskolan – en slags antihierarkisk idé

NATURSKOLOR startades lite här och var under 70- och 80-talets våg av miljömedvetande. Det var eldsjälar, grönåvångare, före detta fältbiologer, löst vänsterfolk och entusiastiska biologer som ville skapa en alternativ undervisning med den egna upplevelsen i fokus. Naturskolorna är inga privatskolor utan serverar för det mesta den kommunala skolan. Idén togs från USA där guider från nationalparker hade börjat samarbeta med skolväsendet. För att eleverna skulle få djupare förståelse för hur naturen fungerar besökte de nationalparker. Genom att bland annat vandra med guider startades en dialog kring de ekologiska sammanhangen mellan elever och guider.

Det som skiljer en dag med naturskolan från en vanlig dag i klassrummet är framförallt att du inte blir bedömd som elev. De vuxna som är med under dagen är inte bedömare utan personer som finns till hands om du undrar något. Sedan är du utomhus och inte innanför fyra väggar. Att byta miljö kan bryta negativa mönster. De invanda rollerna som elev i klassrummet kan förändras. Huvudtanken är att du ska få en positiv upplevelse i naturen. Att vara vid en damm och leta smådjur i

vattnet med hjälp av en håv kan upplevas som ett äventyr jämfört med att läsa om djuren i en bok. Det är också ett avdramatiserat sätt att röra på sig. Att vara tjej med slöja är inget hinder, det går ändå bra att såga ner träd tillsammans med tre andra. Att skogsarbeta tillsammans i små grupper under en dag skapar samhörighet och självkänsla.

Idag finns över 70 naturskolor i Sverige. Naturskolorna ser lite olika ut men gemensamt är att vi är utomhus och att barnens/ungdomarnas egna upplevelser och erfarenheter är det viktiga. Fokus ligger på "Att egna erfarenheter skapar en viktig grund för inläringen". Att själva undersöka med alla sinnen ger en samhörighetskänsla med naturen. Sedan väcks frågor av sig självt och då finns kunskaper och svar hos de som jobbar på Naturskolorna. Insikten att människan är starkt beroende av och delaktig i naturens kretslopp ligger till grund för att senare kunna agera ansvarsfullt.

Är du intresserad av att starta en egen naturskola kan du kontakta någon av Sveriges naturskolor via Naturskoleföreningens hemsida www.naturskola.se ★

Josefine

"Att vara vid en damm och leta smådjur i vattnet med hjälp av en håv kan upplevas som ett äventyr jämfört med att läsa om djuren i en bok."

England: The international animal rights gathering

...är en årlig träff där djurrättsaktivister från hela världen träffas, umgås och utbyter idéer och erfarenheter. I mitten av juli detta året hölls träffen i England och vi var ett tjugotal svenskar som åkte dit för att delta.

Det hade gått ungefär en vecka efter den första bombningen i London när det bar av, och vår flygresa blev kantad av säkerhetsåtgärder och kontroller i jakt på terrorister av alla de slag. Med vetskapen om att djurrättsaktivister ibland räknas till den kategorin var vi övertygade att någon skulle fastna. Trots det kom vi alla fram orörda, utan någon analvisitering.

Själva träffen var förlagd till ett djurhem ute på landet och vi campade alla i en stor djurhage. Där fanns grisar stora som hästar, kor, får och människor från flera olika länder. Folk var ditresta från Australien, Belgien, Kanada, Tyskland, Holland, Ryssland, Finland, Schweiz, Italien, Frankrike, Nya Zeeland, Polen, Portugal Spanien, Sverige, Norge, USA och förstås också England. Det var motiverande att bara veta att alla människor kommit dit av samma skäl, viljan att göra något åt djurens situation.

Hektiskt schema

Morgonen började med antingen yoga eller workshops i självförsvar, för att lära oss att hantera aggressiva situationer som kan uppstå på olika sätt när vi kämpar för djuren. Varje kväll visades en djurrättsfilm i ett av tälten eller så satt vi bara runt lägerelden.

På dagarna var det fullspäckat av intressanta workshops och det var omöjligt att se och höra allt det vi hade velat. Bland annat var Tom Reagan där och höll ett tal med stort underhållningsvärde. Sedan var det workshops om hur du arbetar undercover, om datasäkerhet, om bevakning, kartläsning, jaksabotage, hur du hanterar djur och massa mer. Vi fick också många tillfällen att höra hur djurrättsaktivister kämpar i andra länder, olika taktiker och vilka framsteg som gjorts där.

Träffen var en inspirationsorgie, inte bara tack vare alla tips och idéer den gav, utan också för den kraft en stor rörelse har. Vi är många, vi är starka och vi kommer aldrig sluta kämpa så länge djuren lider! ★

Jönköping: Nytändning för svensk djurrätt

I **JÖNKÖPING** hölls ett läger för gräsrotterna inom den svenska djurrätten. Bakom lägret stod fjorton djurhem och djurrättsgrupper med förhoppningen om att bilda någon form av nätverk för djurrättsrörelsen utanför Djurens Rätt.

Lägret drog omkring 80 aktivister, vilket kan jämföras med det läger som Djurens Rätt anordnade tidigare i somras med cirka 25 deltagare. Daniel, en av initiativtagarna till lägret säger:

- En av de främsta anledningarna till det tror jag är att vi arbetar mycket mer direkt och själva väljer vad vi kan göra eller inte göra, vi låter oss inte styras av andra. Förbundet Djurens Rätt gör oerhört mycket nytta, men de skulle tjäna på att ta en ordentlig titt på sin organisationsform.

Vad som menas med gräsrotsaktivism enligt Daniel är att komma bort från tänkandet att bara medlemsavgiften är betald så har du gjort ditt. Gräsrotsaktivism handlar om att bilda egna arbetsgrupper och ta egna initiativ. Enligt Daniel är det också viktigt att poängtera att gräsrotsrörelsen inte tar avstånd från olagliga metoder, på det sättet Djurens Rätt gör, eftersom det är en stor anledning till att djurrättsrörelsen är så stor i dag.

- Jag tror vi kommer att få se betydligt mer lokala kampanjer. I samband med lägret så bildades det fyra nya lokala djurrättsgrupper och ännu fler är på väg att bildas. De allra flesta väljer att lägga sin tid på kampen mot pälsindustrin och vi kommer fortsätta att bekämpa den till dess att den är borta. Djuren har väntat länge nog, avslutar Daniel. ★

"Anarkismen är filosofin om en ny social ordning baserad på frihet, obegränsad av mänsklig lag. Det är teorin om att alla former av regering vilar på våld, och därför är fel, skadliga och onödiga."

Detta citat av Emma Goldman från år 1917 är lika aktuellt för dagens anarkister. Den svenska vänstern tar oftast staten för given. Därför vill vi med detta seminarium ifrågasätta nödvändigheten av att ha en stat. I anarkisters ögon är staten den organiserade auktoriteten, en patriarkal institution som kontrollerar, bestraffar och frångår människor frihet och ansvar för det gemensamma samhället. Vi kommer att prata om varför vi tycker att staten är en orättmätig övermakt, vi är öppna för diskussion.

Ett seminarium om staten på Socialistiskt forum i Stockholm den 19-20 november, på ABF-huset. Kom gärna och diskutera!

Arrangör Anarkistiska studier.

Vi vet inte tid och dag ännu, så kolla in <http://www.abfstockholm.se>

Make capitalism history

G8 2005 i Skottland

Den 6–8 juli träffades ledarna för de åtta rikaste länderna i världen för att komma överens om hur deras företag effektivast ska utveckla exploateringen av tredje världen. Denna gång träffades de globala makthavarna på lyxhotellkomplexet Gleneagles i Skottland, omgärdade av golfgreenar, en röd zon på tio kilometer och 12 000 snutar. Utanför järnstaket befann sig runt 250 000 människor för att på olika sätt visa sitt missnöje mot deras världsordning.

Make poverty history

Protesterna mot mötet inleddes den 2 juli med det inte alltför radikala ”Make poverty history”-jippet, som samlade över 200 000 deltagare och marscherade i vita tröjor genom Edinburghs gator. Det antikapitalistiska blocket, som hellre ville sätta fokus på orsakerna till fattigdom, förnekades rätten att demonstrera genom att polisen hela tiden ställde sig i vägen. Trots genombrytningsförsök och barrikadbyggen lyckades polisen till slut stänga in delar av blocket på en sidogata. Utanför avspärningarna samlades folk i solidaritet med de instängda och The Infernal Noise Brigade, det militanta sambabandet som föddes under upploppen i Seattle, spelade framför polislinjerna. The Clandestine Insurgent Rebel Clown Army, en enorm clownarmé som var resultatet av en veckas clownworkshops för aktivister, och the Faerie Army, älvor i armékläder slöt också upp. Efter tre-fyra timmar släpptes demonstranterna ut tre och tre, efter att ha blivit visiterade och tvångsfotograferade av polisen.

Faslane

Måndagen den 4 juli blockerades Skottlands största militärbas Faslane av runt 2000 demonstranter som låste fast sig utanför grindarna. Faslane, som är hemmahamn för Storbritanniens kärnvapenbestyckade ubåtar hölls blockerad hela dagen. En person arresterades när han klättrade över staketet.

Carnival for full enjoyment

På måndagen var det också dags för ”Carnival for full enjoyment” i Edinburgh. En karneval i protest mot ”full employment”, mot de institutioner som tvingar oss till tråkiga jobb, fattigdom och kontrollerade liv. Redan innan karnevalen börjat beslagtogs polisen ljudbilarna samt försökte stänga in delar av clownarmén. Detta resulterade i att de andra clownerna, till allmänhetens stora förtjusning, i sin tur bildade kedja för att försöka stänga in polisen. Med mer eller mindre improviserade sambaband och ljudsystem i kundvagnar drog karnevalen till

slut igång och dansade genom gatorna med kravallutrustad polis jagandes efter. Karnevalen som länge var splittrad i många delar, lyckades hålla igång hela dagen. Vid flera tillfällen stängdes karnevalsdeltagare, åskådare och personer på shoppingrundor in av poliskedjor och tvångsvisiterades. Andra delar av karnevalen höll sig rörlig och drabbade samman med polisen i en central park fylld av picknickätande turister. Runt fyrtio personer uppsökte efteråt sjukhus för skador orsakade av att kravallpolisen jagat folk över ett sylvasst järnstaket. Sammandrabbningarna fortsatte under eftermiddagen, främst var det skottar som konfronterade polisen, som i huvudsak kom från England, ropandes ”fuck off, out of our country” (månghundraårig skotsk ilska, se Braveheart). Runt ett hundratal arresterades under dagen, de flesta släpptes senare men runt tjugo personer hölls fängslade hela veckan. Dessa greps innan karnevalen ens börjat och anklagades för att ha arrangerat den trots att de precis anlät till Skottland.

Organiseringen

Demonstranterna som kommit för G8-mötet var utspridda på tre olika platser, i Edinburgh, Glasgow och i en självorganiserad ekoby i Stirling, nära Gleneagles. Detta gjorde att informationen och kommunikationen angående aktioner och protester var väldigt bristfällig samtidigt som utspridningen förvirrade polisen totalt. Polisen satte in huvudstyrkorna till städerna vilket öppnade upp för blockader och protester på landsbygden.

Stirling och dess omgivning har historiskt sett varit den strategiska punkt där alla stora slag mot Englands kolonialisering av Skottland utkämpats. På tisdagen, som var dagen innan G8-mötets öppningsdag, planerades blockaderna i ekobyen utanför Stirling. Från och med eftermiddagen och under natten vandrade grupper iväg genom regnet och över kullar och skog för att nå olika positioner varifrån de kunde stoppa delegaternas framkomst på onsdagsmorgonen.

olika positioner varifrån de kunde stoppa delegaternas framkomst på onsdagsmorgonen. Vissa grupper som gav sig av under natten förföljdes av helikoptrar med värmekänsliga kikare och andra av helikoptrar med sökljus. Massblockaden, även kallad ”the suicide-block”, lämnade Stirling med ungefär 1000 deltagare klockan halv

tre på natten och fick bryta igenom fem poliskedjor för att nå motorvägen. Klockan sex byggde självmordsblocket den första barrikaden på en strategisk punkt på motorvägen. Snart följde en mängd olika barrikader och blockader längs motorvägar och tillfartsvägar runt hela Gleneagles; barrikadbyggen av träd och skrot, sittblockader, sambablockader, en rosa och silvrig queerblockad, en rullande cykelblockad, en bilkaravan körandes i extremt låg hastighet för att stoppa upp trafiken, folk fastlåsta i lock-ons (tuber med karbinhakar) och andra som firade ner sig i klätterutrustning vid broar, för att nämna några. I Edinburgh blockerades utfarten mot Gleneagles av ihopkörda bilar(!) och både i Glasgow och Edinburgh gjordes sittblockader framför delegaternas hotell. I närheten av Gleneagles utfördes också ”kids tea party”-blockad där barnen lugnt kunde sitta och fika på motorvägen mitt framför kravallsnuten. Barnen kunde sedan bryta igenom poliskedjorna eftersom polisen inte får stoppa barn och fler grupper följde på i riktning mot hotellet i Gleneagles. Polisen stod helt handfallen inför spridningen och variationerna på blockaderna vilket gjorde att klockan nio på morgonen var alla vägar till mötet blockerade och trafiken stod stilla i halva Skottland.

Mot röda zonen!

Samma dag vid tolv började folk samlas för den tillståndsgivna demonstrationen mot G8-mötet, strax utanför kravallstaketens början. Polisen drog i sista stund in tillståndet för demon och försökte stoppa bussarna på väg dit med hjälp av terroristlagstiftningen, med hänvisning till

morgonens oroligheter på vägarna. Trots att arrangörerna började tveka struntade 10 000 demonstranter i förbudet och gick kompromisslöst mot mötet. Framme vid den röda zonen som vaktades av 4000 kravallpoliser stannade demon upp. En demonstrant började vandra i riktning mot stängslet och fler följde efter. Snart skakade ett tusental personer järnstaket som skiljde oss från de globala makthavarna. Clownarmén beblandade sig med polisen och gjorde narr av deras försök att stoppa demonstranternas framfart. The Infernal Noise Brigade ackompanjerade aktivisternas anträngningar att riva stängslet och ganska snabbt lyckades folk lyfta upp det och kasta det mot polisen, även ett vaktorn gjordes obrukbart. Plötsligt började enorma arméhelikoptrar dundra in på låg höjd och lasta av fler kravallsnutar. Några demonstranter lyckades ta sig in i röda zonen innan de motades tillbaka av tusentals kravallpoliser. Folk försökte göra motstånd mot polislinjerna som hela tiden förstärktes av helikopterlasterna. Till slut drog sig aktivisterna tillbaka och försvann in bland de övriga i den vältande demonstrationen.

Vid tiden för dessa händelser hade världens åtta mäktigaste män ännu inte lyckats börja sitt möte. Gleneagles-hotellet hade valts med tanken att det isolerade läget skulle förhindra effektiva protester men i slutänden visade sig isoleringen vara till demonstranternas fördel. Polisen tvingades ut i ovan territorium och utmanövrerades tills halva Skottland var paralyserat. Flera av blockaderna varade hela dagen och trafikkaoset som följde var så massivt att hela delegationer inte kom fram till mötet förrän på eftermid-

dagen eller ställde in den första mötesdagen helt och hållet.

Under den andra mötesdagen hände inte så mycket på grund av bomberna i London och det faktum att polisen omringade hela ekobyen i Stirling. De vägrade släppa ut någon utan noggrann visitering och legitimering, och bara i små grupper.

Boogie on the bridge

På fredagen som var den sista mötesdagen och även aktionsdag mot orsakerna till de globala klimatförändringarna, hölls en stor gatufest på en bro i centrala Glasgow i protest mot ytterligare ett motorvägsbygge.

Festen på bron varade i timmar där bland annat ”Cuntcrew International” (Fittcrew Göteborg på Skottlandsturné) gjorde ett bejublat dansuppträdande. Senare beslöt sig snuten återigen för att det är kul att omringa folk och lyckades spärra in ett hundratal på bron i några timmar och grep ett trettiotal.

När vi ser tillbaka på veckan märks fokuseringen på målen, istället för medlen. Grupper med olika metoder och samhällsanalyser agerade sida vid sida och tillsammans lyckades vi bland annat blockera första mötesdagen. På det officiella G8 satt Bush som vanligt och gäspade åt klimatfrågorna. Den minimala efterskänkning av de fattigaste ländernas skulder som genomfördes bands samman med fler krav på privatiseringar, och ligger långt från de krav som Make Poverty History-kampanjen ställde.

Polisen tog som vanligt tillfället i akt att göra övertramp som de med all säkerhet vet att de kommer undan med, även om situationen aldrig närmade sig något liknande det i Genua 2001. Men ändå - vad vi kan se är att även när G8 försöker gömma sig på avlägsna platser så lyckas mobiliseringarna mot dem, en global mobilisering för solidariteten, mänsklig-heten och en fortsatt kamp för frihet! ★

Kaya, Olga

www.dissent.org.uk
g8legalsupport.info
scotland.indymedia.org
www.clownarmy.org
www.infernalnoise.org
www.fairyarmy.org.uk

–This is how we do it!

Citat av en tysk aktivist bärandes en kundvagn på en golfbana.

Det var i början av juli på en slätt utanför Stirling i Skottland, i en ekoby av tält som hade rests för att samla demonstranter mot G8-mötet. Platsen för själva toppmötet var lyxhotellet Gleneagles, bara 16 kilometer ifrån oss. Vi som hade samlats här ville inte bara symboliskt protestera mot de självutnämnda ledare som möttes, utan även blockera mötet, störa det, förstöra och irritera, ja, helt enkelt vara jävligt jobbiga mot de världsledare och politiker som råkade befinna sig på nästan samma plats.

Någonstans mellan 80-100 svenskar reste till Skottland. Många av oss genomled oändliga möten veckan igenom. Trots snåriga sidovägar, många repetitioner av tidigare inlägg och avbrott av de mer spektakulära slagen (som en gång när det visade sig att en av Storbritanniens mer kända tabloid-journalister stod i ett hörn och antecknade), kom vi i slutändan fram till beslut och planer som skulle visa sig funka helt otroligt grymt. Sista dagen innan blockaderna släppte allt och vi bestämde oss för att köra 100 procent.

Onsdagmorgon

Vi samlas klockan två på natten. Regnet duggar tätt i våra ansikten när vi rör oss mot utgången i ekobyn. Omkring oss närmar sig hundratals människor från olika håll. Sakta och säkert formar sig ett stort svart block, som senare kom att gå under under namnet ”the suicide block”, med folk från Europas alla hörn. Vi hinner passera ett affärsområde i ytterkanten av stan och industrier, innan vi ser en rad blinkande blåljus framför oss. Med sköldar av ihopbyggda soptunnlock, vadderade banderoller, däck och långa trästolpar försöker vi pressa oss igenom poliskedjan, som på riktigt verkar

förvänta sig att vi ska göra som de säger och gå tillbaka till ekobyn. Vi lyckas inte bryta igenom i första försöket, antagligen för att vi ännu inte hittat en rytm och ett arbetssätt tillsammans. Vi backar, men får snart förstärkning av ytterligare en stor grupp från campingen. Polisen försöker då stänga in oss från vägens båda håll. En fälla. Härligt, redan. Den hemska tanken att vi nu ska få tillbringa oändliga timmar instängda bland öde industrier dyker upp, likt känslan av en dålig skräckfilm där ingen kan höra en skrika. Vi lyckas formera oss igen och pressar oss igenom en snutkedja som spärrar vägen i riktning mot shoppingcentrat. ”Keep on movin – thats our strength” ropar en äldre skotsk man. Saker och ting börjar rulla på. Vi drar ut allt vi hittar, vägskyltar, soptunnor, kundvagnar, allt löst för att hindra snutens framkomlighet och samtidigt få tid till att hitta en annan väg ut till motorleden. Lämpligtvis passerar vi shoppingcentret igen och Burger King, banker, Pizza Hut och en bensinstation drabbas av viss egendomsskada.

Motorvägsblockader

Vi lyckas hitta leden ut mot motorvägen. En spanande kille på cykel varnar oss för

att snuten spärrar vägen igen och vi förbereder oss. Vi fyller en kundvagn med sten och rusar i full fart mot poliskedjorna. Innan vi hinner fatta det så är vi igenom allihop och vi rör oss snabbt i riktning mot motorvägen. Men vägen är inte riktigt så enkel som vi tror, plötsligt befinner vi oss vilse inne i en villaförort. Medan vi dividerar om vägen tornar kravallsnuten upp sig från två håll. Vi slår oss igenom den ena sidan, några av oss grips men de flesta klarar sig helskinnade igenom. Klockan är nu runt fem på morgonen och cirka 500 svartklädda människor traskar runt inne i en villaförort artigt vinkandes god morgon till de få vakna men sömniga invånare som syns i fönstrena. En kvinna med rufsigt hår står på trappan i morgonrock och pekar ut vägen som bland annat leder oss rakt över en golfbana (jo, det finns gott om dem i Skottland). Några innovativa tyskar bär kundvagnen fullastad med sten över greenen eftersom vi helst inte vill skiljas från den. Vi springer genom ett sädesfält som gör oss lika blöta som att vada direkt ut i en sjö – tre helikoptrar cirklar nu ovanför våra huvuden, men vi har bara några meter kvar till motorvägen! Folk rusar rakt ut på körbanorna och löser genom det frågan som

tagit oss timmar av diskussioner om hur vi skulle ta oss ut på motorvägen på ett säkert sätt. Som bekant är bilar hårda och människor mjuka och speciellt är bilar som kör i 110 km/h ganska farliga att hoppa ut framför. Men allt går bra och exakt klockan sex bygger vi den första blockaden under en dag full av minnesvärda och fantasirika blockader. Olyckliga lastbilschaufförer, arga barnfamiljer, men även nyfikna supportrar av blockaden omger oss de kanske 20 minuter vi hinner vara där innan uppbådet av kravallsnutar tvingar oss av vägen.

Perfekt samarbete trots olika språk

Efter den första blockaden hittar vi en bra taktik; vada genom åkern, för där orkar kravallsnuten definitivt inte jaga oss, göra en rush ner på motorvägen och bygga en snabb barrikad, upp längs vägkanten igen och traska vidare för att sedan slå till på ett nytt ställe. Trots att vi talar en mängd olika språk fungerar allt perfekt och alla tar sig tid att hjälpa en 60-årig tant (som varit med det svarta blocket hela vägen!) över taggtråd och genom kohagar trots att snuten är tätt bakom oss. Vid nio-tiden, efter att i sex timmar blivit jagade av helikoptrar och kravallpolis och inte minst kor, när vi fram till en annan grupp som blockerar motorvägen: det rosasilvriga samba- och queer-blocket. När vi kramar om varandra får vi reda på att alla vägar in till Gleneagles är blockerade. Mission accomplished. ★

Kaya, Olga

Rättshjälp runt G8-mötet

Under G8-mötet i Skottland arresterades runt 700 demonstranter, varav 366 åtalades. Fyra var svenskar. De flesta åtalade släpptes bara från häktet om de i domstolsförhandlingar lovade lämna de områden där protesterna mot G8-mötet organiserades i Glasgow, Edinburgh och Stirling. Villkoren var tidsatta med små marginaler, så det var svårt för folk att både hinna packa sina saker, lämna områdena och hinna hem i tid för inrapportering. Det ledde till att en del återigen blev arresterade för att ha brutit mot frigivningsvillkoret.

Flera rapporter har lämnats till G8 Legal Support Group om överträdelser från polisens sida, som rena trakasserier, övernitiskt och felaktigt användande av section 60 och rutinkontroller av människors namn och adress. Ofta har polisen frågat efter id-kort för att styrka identitet, även om krav på att bära id-handlingar inte finns i Storbritannien. G8 Legal Support Group anser att både de mänskliga och medborgerliga rättigheterna urgröpets av polisens beteende, som kan ses som en attack på varje medborgares rätt att demonstrera.

De fyra svenskar som greps kommer ha rättegångar under perioden augusti till november. Stöd dem gärna, kontakta ABC Malmö för mer information. ★

malmo@abc-sweden.net
www.abc-sweden.net

Anarchist Bookfair

Den 22 oktober anordnas Anarchist Bookfair i London för 24 gången. Deltar gör bland annat förlaget Freedom Press, fångkampsorganisationen Anarchist Black Cross, fackfederationen IWW, Corporate Watch (som granskar multinationella företag), SAC och Anarchist federation. Anarkistiska studier anordnar en resa dit. Vi flyger från Stockholm till London på fredagen och åker hem på söndagen. Vi försöker även att fixa boende i olika kollektiv runt omkring i London. Är du intresserad av att hänga med? ★

Kontakta astudier@gmail.com
Läs mera på www.anarchistbookfair.org
www.a-studier.com

Skjut ner Leningrad cowboys!

G8-MÖTET 2007 kommer att vara i Tyskland och mobiliseringen dit har redan börjat. Men vad händer när Leningrads cowboys möts i Ryssland 2006? Det nya dilemma för anti-auktoritära grupper runt om i Europa är hur de ska ta ställning till anti-G8 aktiviteter i Ryssland, lite liknande EUs inställning till hur de ska behandla Turkiets medlemsansökan; oväntad, extra ovälkommet och pinsamt. Hundratals frågor väntar på ett svar, många ämnen rörande internationella mobiliseringar måste återigen tas upp och gamla normer synas ur en ny synpunkt. I det senaste numret av ”Abolishing the borders from Below”, en anarkistisk tidning från Östeuropa som nu nått fram till sitt tjugonde nummer, gör de en djupdykning i hur tidigare mobiliseringar har sett ut mot möten som skett i Östeuropa. Exempelen de tar upp är från IMF-mötet i Prag 2000, Nato-mötet i samma stad 2002, European Economic Forum 2004 i Warszawa och World Economic Forum i Ukraina 2005. De menar att jämförelser bara kan dras till en viss punkt eftersom förhållandena i Ryssland är ganska speciella. ★

www.abb.hardcore.lt

Ungdomshuset är här för att stanna

Köpenhamns kommun har sålt Ungdomshuset och på omvägar har det hamnat i händerna på en fundamentalistisk kristen sekt. I november ska hovrätten avgöra vem som äger huset, men för användarna av Ungdomshuset kommer husets framtid avgöras politiskt - inte i en rättsal. Och folk är redo att försvara.

Ungdomshuset på Norrebro i Köpenhamn är efter 22 års aktiv motkultur hotat av vräkning. I november ska Ungdomshuset och Fadershuset, den högerorienterade religiösa sekt som köpt huset, upp i rätten för andra gången. Om Ungdomshusets användare förlorar i rätten är det bara en tidsfråga innan huset måste försvaras mot polis och kristna fanatiker. Husets användare vågar inte lita på att domens utslag blir till deras fördel, så om det inte går att hitta en politisk lösning innan rättegången, så kommer det att sluta i bål, bränder och krossade rutor.

-En eventuell vräkning av Ungdomshuset är ett politiskt beslut. Därför ska det beslutet självklart tas i ett politiskt forum och inte i en rättsal, fastslår Johanne som är aktivist i Ungdomshusets kampanjgrupp.

Kristna BZ i Ungdomshuset

Användningsrätten av Ungdomshuset blev utdelat av Köpenhamns kommunfullmäktige till stadens unga 1982 med dåvarande borgmästaren Egon Weidekamp i spetsen. 1999 valde politikerna att ignorera avtalet från 1982 och sålde huset, som omgäende hamnade i händerna på den kristna sekten Faderhuset.

-Vi är i stort sett likgiltiga vem det är som äger murstenen. Det är inte det som är viktigt för oss. Vi kommer ändå att fortsätta att använda huset, precis som vi alltid har gjort, men när de kommer och vill slänga ut oss blir vi sura, och inte bara de 25 svartklädda subkulturella unga, som de påstår. Det är en stor del av de flera tusen unga som varje månad använder huset. Vi har använt det här huset i 22 år och vi har skapat en hel del. Det är inget som de bara kan komma och ta ifrån oss för att de har hamnat med fingrarna i kläm.

När Fadershuset köpte huset försökte de inta och BZ (ockupera) det. De lyckades ta sig in men inom kort kom aktivister från huset dit och slängde ut de kristna igen.

-Eftersom de inte lyckades ta huset på egen hand försöker de nu gå via rättssystemet, så de kan få polisen att klara av det åt dem, förklarar Johanne.

- Nu får vi ju se vad domaren säger,

men oavsett hur utslaget blir så är och kommer Ungdomshuset alltid att vara kvar. Det är bara en fråga om huruvida vi måste slåss för det igen, eller om politikerna och de kristna kan se det smarta i en politisk lösning.

Kärleksförklaring till Ungeren

Just nu arbetar en rad olika grupper med att skapa uppmärksamhet kring Ungdomshuset och vräkningshotet för att mobilisera de krafter som vill kämpa för att bevara huset. Johanne utbrister "Det är nu politikerna kommer att se att Ungdomshuset betyder något för alla oss som använder huset. Det är nu det är dags att alla säger ifrån, skriver insändare och tar kampen ut på gatan. Det är enormt viktigt att folk redan nu visar att de stöttar Ungdomshuset."

Resten av året kommer Ungdomshusets kampanj att tillta i styrka. De förväntar sig stöd både av folk som använder huset i förbindelse med konserter och andra arrangemang, samt av folk som inte använder huset men som stödjer rätten till ett ungdomshus av mer principiella orsaker. Ungdomshuset har länge mottagit stödförklaringar från både grupper och privatpersoner, som stödjer huset av olika anledningar. Några för att de ser värdet i ett varierat kulturliv, andra för att det är ett av de få självstyrande ställen som finns kvar i Danmark och andra för att de helt enkelt tycker att det är det bästa stället att dricka öl och hänga med vänner på helgerna.

-Det är alla möjliga människor som kommer hit. Nu är det nödvändigt att alla de som gillar Ungdomshuset gör allt vad de kan för att få rättsaken in i ett politiskt forum. Det vill säga att kräva av politikerna att de tar sitt ansvar. De ska inte bara få lov att sälja huset och sen låtsas som

om de inte har något med den nuvarande situationen att göra.

Johanne tillägger att några av aktiviteterna kommer att planeras här från huset, men det fria initiativet är kanske det som Ungdomshuset användare är mest känt för. Hon ser ingen anledning att utveckla vad hon menar med det fria initiativet, men om Ungdomshuset förlorar rättsaken och det inte blir någon politisk lösning på frågan så står de enligt Johanne inför en ny situation, som kräver helt andra metoder.

-Om de ser till att en politisk lösning är omöjlig, så gör de också en konfrontation oundviklig. Så det kan vara bra att ha i bakhuvudet, att vi inte bara behöver stöduttalande om Ungdomshuset ska bevaras. Fast det tror jag folk är medvetna om. Det här huset betyder mycket mer för oss än det någonsin har gjort för politikerna, polisen och Fadershusets galningar. Det överger vi inte utan kamp.

Det går att hålla sig informerad om vad som händer i Ungdomshuset på deras hemsida. Det kommer att läggas upp mer information om rätttegången och kampanjen under den närmaste framtiden och där kommer även att finnas information om hur du kan hjälpa till, både under kampanjen och vid en eventuell vräkning.

★

Tobias Willadsen

Översatt av: A/E cesar

Kontakta eller besök Ungdomshuset:
Adress: Jagtvej 69, 2200 Kbh. N
Telefon: 35 83 96 11 eller 29 26 41 16
www.ungdomshuset.dk
info@ungeren.dk

Zapatisterna breddar sin politiska strategi

I slutet av juni i år utlyste zapatisterna högsta militära beredskap i sitt territorium, något som utlöste stor oro i det mexikanska och internationella civila samhället. Det fanns en oro för återupptagna strider mellan EZLN och den federala armén.

I en kommuniké som släpptes kort efter förklarade zapatisterna att beredskapen var defensiv och till för att skydda dem mot en eventuell attack under en pågående folkomröstning (consulta) rörande en bredare politisk strategi. Det är oklart om zapatisterna hade utsatts för ett reellt hot från någon part, eller om de utgick från att de har blivit attackerade under tidigare consultas och ville vara förberedda.

Enligt de senare kommunikéerna handlade folkomröstningen om att zapatisterna skulle förändra sin politiska strategi genom att bredda sitt fokus till att omfatta mer än enbart mayafolkens situation. Resultatet av consultan blev att den nya, bredare strategin antogs med stor majoritet.

Förhandling inte ett alternativ

Zapatisterna menar i Den sjätte deklarationen från Lacandonjungeln att de sedan upprоротet inleddes på nyårsnatten 1994 varken har sålt sig eller gett upp, och att de därutöver både har gjort framsteg i sin kamp och blivit starkare. Efter marschen till Mexico City 2001 nådde zapatisterna slutsatsen att en förhandlingslösning på konflikten är omöjlig eftersom de styrande mexikanska politikerna är oärliga, opålitliga och inte står vid sitt ord.

I och med detta vände de sig inåt och har de senaste åren framförallt fokuserat på förändringar av den egna rörelsen, vilket bland annat har resulterat i att den militära delen har skiljts mycket från det politiska beslutsfattandet. Besluten fattas nu i högre grad av demokratiskt valda civila som avsätts om de inte sköter sig. De säger dock själva att det kvarstår en del att göra på den punkten.

De har även fokuserat på resursutjämning, alltså att det stöd och bistånd de får utifrån används där det behövs och inte på de orter som det är vanligast att utlänningar besöker, som därför har gynnats i förhållande till andra platser. Zapatisterna har också startat en egen radiokanal, Radio Insurgente, som bland annat sänder program om kvinnornas situation, och på så sätt arbetar för att förbättra denna.

Allians med andra utomparlamentariska organisationer

Trots framstegen på zapatisternas hemmaplan anser de såklart att kampen mot den nyliberala globaliseringen är långt ifrån över, och att de viktigaste sakerna - rättvisa, demokrati och frihet för alla - återstår att uppfyllas. Zapatisterna menar därför att "ett nytt steg i kampen för ursprungsfolken endast är möjligt om ursprungsbe-folkningen slår sig samman med arbetare, småbönder, studenter, lärare, anställda... i städerna och på landsbygden." Tanken är alltså

att försöka skapa en allians med andra personer och organisationer i den utomparlamentariska mexikanska vänstern. Zapatisterna tycker att den parlamentariska vänstern i Mexico är precis lika korrupt och oärlig som partierna i mitten och på högerkanten. Inte ens Mexico Citys borgmästare López Obrador, som tillhör vänsterpartiet PRD och som har målats ut som ett hopp för positiv politisk förändring, går fri enligt zapatisterna. De har kort och gott tappat förtroendet för allt vad parlamentarisk politik heter.

Därutöver, eftersom de menar att det inte bara är

kapitalet som är globaliserat utan också motståndet mot det, så inbjuder de för det första till ett nytt interkontinentalt möte i antingen december eller januari (varken tid eller plats är bestämt), för att skapa nya och fördjupade band av ömsesidig respekt och stöd. En annan anledning till att de vill få kontakt är att de intresserar sig för bland annat det europeiska motståndets kampmetoder och former, som de vill lära sig av. Något som, i min mening, måste ses som ett stort utslag av ödmjukhet.

Zapatisterna vill också bidra till och underlätta för motståndet på andra platser i världen. De funderar därför till exempel på att skicka kaffe och hantverk till oss här i Europa som vi skulle kunna sälja eller åtminstone värma oss med.

Tydligare antikapitalistisk linje

Språkbruket i deklarationen, och följaktligen den nya strategin, är mer uttalat antikapitalistisk och vänster än vad zapatisterna har varit tidigare (de har tidigare skrivit mer i termer av det civila

samhället än arbetare). Deras fokus på de grupper som utmålats som ”den andre” och som hotas av den nyliberala globaliseringens likriktning kvarstår. I en analys av dagens kapitalism tar de upp exploatering och likriktning, samt kapitalisternas försök att förvandla allt till varor.

I deklarationen skriver zapatisterna också mycket om la Patria – att fosterlandet hotas av den globala kapitalismen. Frågan blir givetvis om det är nationen i sig, eller människorna som hotas – och vilket av dessa de ska kämpa för. Om de därmed är inställda på en faktisk nationalistisk linje, eller bara använder sig av ett taktiskt nationalistiskt språkbruk (vilket de har sagt tidigare) återstår att se. Det är samtidigt svårt för zapatisterna att vara tydligare än vad de är i och med att strategin inte är färdig. Det beror givetvis på att de först måste komma i kontakt med andra likasinnade och diskutera med dessa, för att därefter kunna bli mer konkreta rörande planer och mål. Denna konkretisering borde snart kunna synas i och med att det hålls möten i Lacandónjungeln just nu. ★

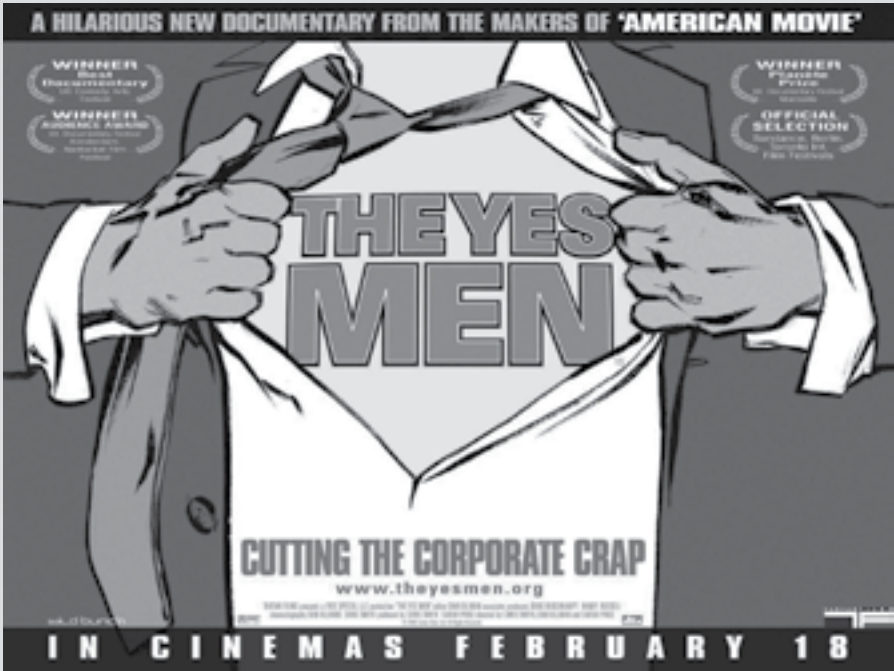
Bea
<http://chiapas.mediosindependientes.org>

The Yes Men

Regisserad av Andy Bichlbaum and Mike Bonanno,
120 minuter.

ÅRET ÄR 1999, lite innan världstoppmötet i Seattle går av stapeln införskaffar Andy Bichlbaum och Mike Bonanno domännamnet www.gatt.org. De gör en parodiversion av WTOs hemsida och lägger upp den på internet. Helt plötsligt blir de inbjudna att uttala sig om toppmötet i tv, intervjuvade på CNBC som representanter från WTO. Det slutar inte med detta, inbjudningar fortsätter att komma in, skolor, ekonomi konferenser bland annat i Österrike och många andra ställen avverkas. Genom att köpa en billig kostym på Walmart, fixa en någorlunda ordentlig frisyra och hitta på det mest galna föredraget du kan tänka dig, så lyckas de lura skal-len av världsekonomer, bankanalytiker med flera högt uppsatta nissar som sitter trötta och gäspar i sina åhörarstolar. Egentligen borde inte detta alls kunna fungera, men se själv och njut!

Av och med the Yesmen, kolla in deras hemsida på www.theyesmen.org ★

VAD SKULLE DU GÖRA om du hade för mycket tid över och energi som pumpas i kroppen? Kanske sätta ihop en show med kortfilmer, musik, galna uppträdanden och sen dra ut på en ändlös turné. Det är vad Lost Filmfest handlar om. I år har Lost Filmfest turnerat runt i Europa. Festivalen består av alternativfilmer, både spelfilmer och dokumentärer, och drivs av amerikaner med Scott Beibin i spetsen. De beskriver sig som “a traveling showcase of truly independent (read: anti-corporate) film”. Årets program bestod bland annat av kortfilmer med the Yes Men, filmmaterial från 1969 med The Weather Underground, dokumentärer från Indymedia Washington och spelfilmer med namn som “Fellowship of the Ring of Free Trade”. I Europa besökte Lost Filmfest Ungdomshuset under K-Town och de var i Skottland under G8. De besökte även Storbritannien, Tjeckien, Tyskland, Österrike, Nederländerna och slutligen Irland innan det var dags att flyga hem och fortsätta turnéerna i USA. Festivalen har funnits sedan 1999 och turnéerar varje år i USA och var redan för två år sen över i Europa för en längre turné.

De flesta som deltar med filmer använder billig, modern videoteknik, såväl som en olinjär klippning, och har oftast en liten eller obefintlig budget. Priset är lågt, för att välkomna så många som möjligt (men fortfarande kunna få pengar till att turnéera) och vanliga visningsställen är lagerlokaler, squats, utomhusgårdar och klubbar. Ofta har festivalen dykt upp under större politiska händelser, som republikanernas nationalkongress 2000, i Mexiko vid zapatisternas marsch 2001, i Kanada vid FTAA-mötet och andra liknande protestsammankomster, och nu senast vid G8-mötet i Skottland.

Enligt Scott handlar festivalen om att bryta de illusioner som Hollywood och CNN skapar, och med de filmer som dyker upp i programmet syns inte bara försöken att bryta illusionerna, utan också att få Hollywood att kvävas över de uppenbara namn-riparna, till exempel “Fellowship of the Ring of Free Trade”, som även följs av “The Twin Towers” och “Lords of the Chain Ring”. ★

Olga
www.lostfilmfest.org

Boknomader rustade för strid

Vilken var den första politiska boken du läste? Den första boken du köpte när du var nybakad aktivist och var nyfiken på anarkism och kommunism.

Låt mig gissa. Kan det ha varit Daniel Guerins “Anarkismen”, Pia Laskars “Anarkafeminismen”, Sven Lagerströms “Syndikalismen” eller Syndikalistiska ungdomsförbundets “Revo”? Det kryllar knappt av bra politisk litteratur på svenska. Än svårare är det att hitta bra grundböcker, böcker som kan guida dig in i djungeln av politisk teori.

Copy me

I somras trillade den första boken ner från det nystartade förlaget Roh-nin. Boken Copy me är en samling av de texter Piratbyrå skrivit eller översatt om piratkopiering, fildelning och intellektuell egendom. “En propagandacentral mellan två pärmar” utbrast Dagens nyheter recensent över den lilla svarta pocketboken. Copy me skiljer sig från den radikala vänsterns andra publikationer. Du behöver inte gå in och leta efter den på obskyra boklädor i källarlokaler, utan den går att köpa på vanliga pocketbutiker. Över tusen exemplar av Copy me såldes redan den första månaden.

- Vi vill att vänsterteori ska vara lättillgänglig. Pocketformatet är perfekt, eftersom det går att göra böckerna väldigt billiga så att de kan spridas i massupplaga, säger Isak från Roh-nin.

- Vi sneglade en hel del på hur förlaget Vertigo som gav ut Kommunistiska manifestet för några år sedan lyckades sprida den i stora mängder, genom att göra en snygg folkupplaga designad som en kiosckdeckare, berättar Mathias från Roh-nin.

Marxistisk teori

Inriktningen på Roh-nins böcker är teori och till en början släpps mycket grundläggande böcker. Till vintern planeras Harry Cleavers bok “Att läsa Kapitalet politiskt”, som kommer följas av John Holloways “Att förändra världen utan att ta makten” och Steve Wrights “Himlastormarna”. Tre böcker som står rotade i den så kallade “autonoma marxistiska” traditionen, en oortodox marxistisk teori som lägger fokuset på klasskampens roll inom kapitalismen. Cleaver visar i sin bok att det inte finns några “neutrala” begrepp i den politiska ekonomin och visar hur man kan använda Marx Kapitalet som ett vapen i klasskampen. Han gör en pedagogisk

genomgång av Kapitalets första kapitel, det kapitel där Marx introducerar och definierar många av de teoretiska begrepp som används i resten av de tre banden av Kapitalet. Även Holloways bok återvänder till Marx, utan omvägen via diverse “marxismer”, men lyfter snarare fram negationens och kritikens betydelse. Boken är skriven för globaliseringsrörelsens aktivister och tar många exempel från zapatistupproret, som Holloway tidigare skildrat i flera böcker. Steve Wrights bok är en historisk genomgång av den italienska autonoma marxismen och fokuserar speciellt på deras dynamiska analys av arbetarklassen och dess sammansättning.

- Böckerna skvallrar en hel del om vår bakgrund. Vi började som en studiegrupp i Stockholm som läste just autonoma marxistiska texter och organiserade föredragsserier på Kafé 44. Det var under de studierna som vi började översätta texter och planera att starta ett nytt bokförlag, berättar Mathias.

Vid sidan om dessa böcker planerar Roh-nin att ge ut återgivningar av vissa centrala Marx-texter.

- Den analys och de begrepp som finns hos Marx är fortfarande relevanta, om vi ska kunna förstå och kritisera kapitalismen. Det finns också en oavbruten kontinuitet från Marx analys på 1800-talet fram till idag. Kapitalismen ser givetvis inte likadan ut idag, den har förändrats och därför kommer vi även ge ut analyser av dess förändrade former. Men grundmotsättningen i kapitalismen är fortfarande mellan arbete och kapital, idag precis som på Marx tid, säger Isak.

Rörelser idag

Copy me visar på en annan inriktning för Roh-nin. Sökandet efter de reella rörelser som pågår idag och som hela tiden hotar och undergräver kapitalismen. Piratkopieringen och fildelningsrörelsens

angrepp på varuformen är ett exempel på en sådan rörelse, precis som plankandet på tunnelbanan. Migranter och flyktingars autonoma rörelse över gränserna är en annan sådan rörelse, en ofta traumatisk flykt som likväl underminerar gränserna och den nationella suveräniteten underifrån. Eller det “ansiktslösa motstånd” som sker på arbetsplatser, i den vardagliga vägran, olydnaden och undandragandet från arbetsdisciplinen och kapitalets styrning. Rörelser som en radikal vänsterpolitik måste baseras på och utgå ifrån. Dessa teman kommer förlaget ta upp i olika antologier.

- Antologier är en praktisk och lättläst form. Det är en bra form för att ge ut en introduktion till ett tema, för att sammanställa en mångfald argument och ringa in en komplicerad problemterräng utan att hamna i pekfingeraktiga svar och enkel-spårig propaganda, säger Isak.

Heltäckande namnval

- Namnet Roh-nin betyder just vandrande människa eller person i rörelse på japanska. Det är ett namn som användes på de kringströvande herrelösa samurajerna, ronins. Idag har namnet fått en modernare betydelse, roh-nins syftar antingen på visstidsarbetare som kastas mellan arbetsplatser och arbetslöshet eller studenter som försöker komma in på universitetet eller hoppar mellan olika kurser utan att ta examen. Alla dessa aspekter passar idag in som en bra beskrivning på en framväxande del av dagens arbetarklass, en ung flexibel arbetsstyrka som driver mellan olika försörjningsformer, prekära arbeten, migration, studier och arbetslöshet. Denna tendens, med flexibilisering, mobilitet och osäkerhet, påverkar och omformar idag villkoren för alla yrken, säger Mathias. ★

Olle M

Roh-nin Förlag

Vår utgivning sträcker sig från teoretiska grundböcker till introduktioner av ny kontinental filosofi, från skönlitteratur till popkulturella observationer, från nyutgivningar av marxistiska klassiker till samhällsaktuella antologier.

Adress: Box 150 15, 104 65 Stockholm
Postgiro: Pg 21 64 14-3 (Roh-nin)
Webb: www.roh-nin.net
Kontakt: info@roh-nin.net

Brand nr 3 2005

Intyg

Här med intygas att

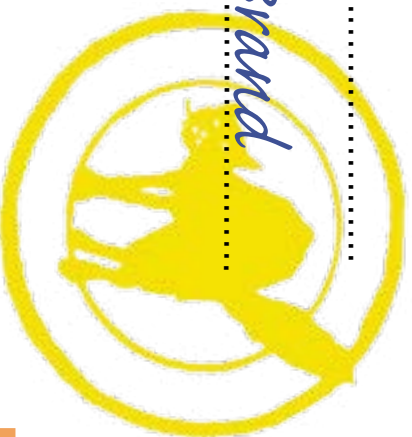
.....

är jättebra på följande:

- ☐ affischering
- ☐ flygbladsutdelning
- ☐ planering av demonstrationer
- ☐ anordna folkkök
- ☐ mötestekniker
- ☐ antifascistiskt arbete
- ☐ antisexistiskt arbete
- ☐ kravalla

datum och ort

Underskrift *Brand*

Intyg

Här med intygas att

.....

Är utbildad i följande

- ☐ Informationsspridning
- ☐ Projektledning
- ☐ Matlagning och servering
- ☐ Föreningsdemokrati
- ☐ Antirasism
- ☐ Jämställdhet
- ☐ Konflikthantering

datum och ort

Underskrift *Kulturföreningen Brand*

